

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9C/82/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114211851
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114211851.3

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanej: Z. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXX/X, XXX XX W., o zaplatenie 4 742,21 €, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom došlým súdu dňa 24.04.2014 sa žalobca po vykonaných úpravách domáhal na žalovanej zaplatenia

? istiny - 4242,21 €,

? úrokov - 299,76 €,

? úrokov z omeškania - 11,26 €,

? úrokov vo výške 15,9% ročne zo sumy 4742,21 od 22.04.2014 do 30.06.2014, zo sumy 4242,21 € od 01.07.2014 do zaplatenia,

? úrokov z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 5029,41 € od 22.04.2014 do 30.06.2014, zo sumy 4529,41 € od 01.07.2014 do zaplatenia

na tom skutkovom základe, že so žalovanou uzavrel zmluvu o úvere, pričom žalovaná poskytnutý úver riadne a včas nevrátila.

Žalovaná sa k predmetu konania vyjadrila podaním doručeným súdu dňa 22.09.2014, v ktorom uviedla, že poskytnutý úver pre chýbajúce náležitosti úverovej zmluvy má byť bez úrokov a bez poplatkov.

Súd rozhodol na pojednávaní konanom dňa 09.07.2015 v neprítomnosti žalobcu, na ktorom vykonal dokazovanie obsahom listín predložených žalobcom a zistil nasledujúce:

Prima banka ako veriteľ uzavrela dňa 17.10.2012 so žalovanou ako dlžníkom Úverovú zmluvu č. 000000000008181 za nasledujúcich podmienok:

- výška úveru 5000 €,

- lehota splatnosti do 20.10.2022,

- mesačná anuitná splátka 84,29 €,

- počet splátok 120,

- výška úrokovej sadzby 15,9% p.a.,

- RPMN 18,11 % p.a.,

Žalobca mal žalovanú listom - druhou upomienkou zo dňa 27.01.2014 upozorniť na jej omeškanie so splácaním úveru a listom zo dňa 24.03.2014 vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru.

Žalobca zároveň uviedol, že doručenie druhej upomienky zo dňa 27.01.2014 preukázať nevie. Doručenie listu o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalobca preukázal doručenkou.

Na základe vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná si povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere neplnila riadne a včas, preto žalobca z dôvodu omeškania žalovanej s platením splátok pristúpil k tzv. predčasnému zosplateniu úveru.

Výzvou zo dňa 02.07.2014 doručenou žalobcovi dňa 08.07.2014 súd vyzval žalobcu, aby súdu uviedol kde v zmluve sa nachádza náležitosť podľa § 9 ods.2 písm.k) zákona č. 129/2010 Z.z., teda rozpis každej splátky na istinu, úrok a poplatky.

Žalobca súdu uvedené neoznámil.

Výzvou zo dňa 18.09.2014 (doručenou žalobcovi dňa 25.09.2014) a zo dňa 27.10.2014 (doručenou žalobcovi dňa 31.10.2014) súd vyzval žalobcu, aby súdu zaslal predpis všetkých splátok v členení na istinu, úroky a poplatky.

Žalobca súdu uvedené nezaslal.

Uznesením zo dňa 05.01.2015 súd vyzval žalobcu, aby súdu zaslal predpis všetkých splátok v členení na istinu, úroky a poplatky.

Žalobca súdu uvedené nezaslal.

Výzvou zo dňa 01.04.2015 doručenou žalobcovi dňa 08.04.2015, súd žalobcovi oznámil, že v prípade, ak nepreukáže splnenie podmienok podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, bude sa vychádzať z toho, že k platnému predčasnému zosplateniu úveru nedošlo.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného má súd za to, že k predčasnému zosplateniu úveru a teda k strate výhody splátok u dlžníka - žalovanej nedošlo, z dôvodu nedodržania postupu podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka (Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.). Doručenie druhej upomienky ako upozornenia na možné zosplatenie totiž žalobca súdu nepreukázal.

Podľa § 45 ods.1 Občianskeho zákonníka - Prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

Je notoriétou právnej teórie a praxe, že preukázať doručenie písomnosti, musí ten účastník konania, ktorý z doručenia písomnosti pre seba vyvodzuje priaznivý následok. V danom prípade preukázanie doručenia písomnosti, z ktorej žalobca vyvodzuje pre seba priaznivé účinky v podobe predčasného zosplatenia úveru je práve na žalobcovi. Žalobca však nepreukázal, že by sa takéto listina do dispozičnej sféry dlžníka dostala (bez ohľadu na to, či sa s touto výzvou oboznámil, alebo nie), a preto súd musí vychádzať z toho, že nebola splnená podmienka nevyhnutná pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru bankou - žalobcom. Žalobca dokonca nepreukázal ani odoslanie vyššie uvedenej listiny.

Podľa § 1 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov - Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm.d) zákona č. 129/2010 Z.z. - zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. - Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods.1 písm.a) zákona č. 129/2010 Z.z. - Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

KS v Trnave, sp. 10Co/158/2013 zo dňa 18.02.2014 - Zmluva o spotrebiteľskom úvere totiž okrem všeobecných náležitostí (odkaz na § 43 O. z. - pozn. odvolacieho súdu i priamo v zákonom ustanovení) musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; treba mať za to, že takéto náležitosti sú obligatórnymi (povinnými), s následkom v podobe považovania poskytnutého úveru za úver bezúročný a bez poplatkov (v prípade absencie uvedených náležitostí). Nemôže tak byť žiadnej pochybnosti o tom, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy z prejednávanej veci bolo tiež uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý

každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky), čo je navzdory odchylnosti takejto (úpravy úročenia spotrebiteľských úverov od úročenia úverov všeobecne) práve dôkazom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa, ktorý by takto nemal byť pri rozhodovaní sa, či zmluvu uzavrie, zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy reálne mu poskytnutej a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť.

KS v Prešove, sp. zn. 7Co/220/2014 zo dňa 27.11.2014 - Jednou z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcou z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. je i to, že táto zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky a je v nej uvedená len jednotná suma splátky bez tohto rozlíšenia. Tento nedostatok spôsobuje, že spotrebiteľský úver sa posudzuje ako bezúročný a bez poplatkov. Tieto zistenia zo strany žalovaného v jeho opravnom prostriedku vôbec spochybnené neboli. Preto aj za predpokladu platného dojednania výšky úrokov pre absenciu jednej z náležitostí vyžadovanej ustanovením § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. žalovanému nevzniklo právo na úroky dohodnuté v zmluve. Ak žalobca zaplatil i úroky, na ktoré žalovanému právo nevzniklo, na strane tohto účastníka minimálne vzniklo bezdôvodné obohatenie plnením bez právneho dôvodu podľa ustanovenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

KS v Trnave sp. zn. 10CoE/313/2010 - každý z atribútov vyjadrený v zákone slovami suma, počet a termíny splátok sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež prípadne iným poplatkom. Je teda zrejmé, že predložená Úverová zmluva žiadne takéto rozčlenenie neobsahuje, preto aj z tohto dôvodu je táto Úverová zmluva bezúročná a bez poplatkov.

KS v Trenčíne sp. zn. 6Co/523/2014 - Účelu úpravy spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana ako slabšieho účastníka právneho vzťahu) zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i/ zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý každý z údajov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených položiek teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k poplatkom. Uvedený účel nespĺňa zmluva, ktorá neobsahuje aj vyčíslenie výšky splátok istiny, výšky splátok úrokov a výšky splátok iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky). Len takýto výklad požiadavky zákona spĺňa účel spotrebiteľského práva to zvýšená pozornosť venovaná ochrane spotrebiteľa (ktorý by takto nemal byť zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodiť, aké bude zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy poskytnutého úveru a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť).

Keďže žalobcom predložená úverová zmluva neobsahuje rozpis splátok na ich jednotlivé súčasti, je poskytnutý úver bez úrokov a bez poplatkov.

Vyššie uvedené závery o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru ako aj o neplatnosti predčasného zosplatenia znamenajú, že žalobca by mal právo na zaplatenie istiny dlžnej ku dňu rozhodovania súdu. Za týmto účelom však bolo potrebné, aby súd mal k dispozícii rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky, z ktorého by zistil aká istina je dlžná ku dňu jeho rozhodovania a či doteraz žalovanou zaplatená suma 1781,11 € túto istinu ako aj vyčíslené úroky z omeškania vo výške 11,26 € nepokrýva.

Tým, že žalobca súdu neoznámil rozpis jednotlivých splátok na istinu, úroky a poplatky, sám zavinil, že súd nemohol jeho žalobe v prípadne dôvodnej časti vyhovieť, nakoľko nebolo možné zistiť aká je suma istiny v jednotlivých nezaplatených splátkach a teda aká je dlžná suma istiny a úrokov z omeškania ku dňu jeho rozhodovania.

K prejednávanej veci súd ešte uvádza:

Podľa § 101 O.s.p. účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhnú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Uvedené ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku upravujú tzv. procesné bremená, resp. povinnosti, a to povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť.

Bremeno tvrdenia spočíva v tom, že účastník, ktorý má povinnosť tvrdenia, nesie tiež zodpovednosť za to, že sa súd skutočne potrebnú rozhodnú skutočnosť dozvie. Ak toto bremeno neunesie, prejaví sa to z jeho strany negatívne na výsledku sporu.

Dôkazná povinnosť je povinnosť účastníka označiť dôkazné prostriedky k preukázaniu tvrdených skutočností. Táto povinnosť je sprevádzaná inštitútom dôkazného bremena spočívajúceho v povinnosti dokazovať skutkové okolnosti predpokladané právnou normou, na základe ktorej účastník uplatňuje deklarované právo. Pokiaľ sa mu to nepodarí a dôkazné bremeno neunesie, prejaví sa to v procesnej rovine v podobe neúspechu v spore. Dôkazné bremeno vždy zaťažuje toho účastníka, ktorý má v konečnej fáze procesu dokázať pravdivosť určitého tvrdenia, ktorým odôvodňuje svoj návrh prednesený súdu. Odporcu dôkazné bremeno, ani bremeno tvrdenia nezaťažujú vtedy, ak iba žiada nevyhovieť návrhu.

V civilnom procese platí ďalej tzv. prejednacía zásada. Vo všeobecnosti podľa tejto zásady je záležitosťou procesných strán, aké predložia skutkové podklady, vrátane dôkazov. Tvrdiť skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie veci a navrhovať dôkazy tieto skutočnosti podporujúce je tak výlučne vecou účastníkov konania a každá zo strán nesie procesnú zodpovednosť za to, že svojimi tvrdeniami vnesie do procesu ten skutkový materiál, ktorý bude v súlade s jej procesnými záujmami. Úspech v spore je možný len za náležitej podpory legitímnosti nárokov prostredníctvom dôkazov, ktoré strany predložia. Súd je oprávnený založiť rozhodnutie na skutočnostiach predložených procesnými stranami, a to, čo strany nepredložia, nemôže brať za základ pre svoje rozhodovanie. Účastníkom konania teda hrozí pri nesplnení dôkaznej povinnosti a pri neunesení dôkazného bremena, opierajúc sa o pravidlo „idem est non esse aut non probari“ (čo nie je dokázané, neexistuje), nepriaznivé rozhodnutie vo veci samej.

Dôkazné bremeno je teda inštitútom procesného práva, ktoré stíha toho účastníka, v ktorého záujme je aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a účastníkom tvrdená bola v konaní skutočne preukázaná. Pravým zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu vydať rozhodnutie i v tých prípadoch, keď určitá skutočnosť pre spor rozhodná dokázaná nebola, teda keď si súd nemôže urobiť záver o tom, že určitá skutočnosť je alebo nie je pravdivá. Dôkazné bremeno je teda inštitútom, ktorý súdu umožňuje rozhodnúť v tzv. dôkaznej núdzi.

V prejednávanej veci žalobca napriek výslovnej požiadavke súdu na predloženie dôkazov v jeho prospech, tomuto nevyhovel, čím sám výlučne spôsobil, že žalobe nebolo možné vyhovieť, aj keď by sa to čiastočne javilo ako dôvodné.

Na záver súd len podotýka, že v rámci civilného sporového konania nemajú banky žiadne výsostné postavenie založené na prezumpcii správnosti a dôvodnosti nimi uplatňovaných nárokov (ako si to často myslia) a nimi predkladané výpisy z bankovej knihy nemajú žiadnu „vyššiu“ dôkaznú hodnotu. Tieto výpisy totiž samé osebe nepotvrdzujú správnosť v nich uvedených údajov, pretože závisia od správnosti údajov vstupných. Aj tento prípad to jednoznačne preukazuje, nakoľko napr. údaj o dlžnej istine 4742,21 €, nemôže byť správny, nakoľko táto istina síce môže byť nesplatenou ale splatná povinnosť žalovaného dlžníka musí byť podstatne nižšia (vo výške istiny ku dňu rozhodovania súdu).

Ak teda banka vystupuje v postavení žalobcu, musí rovnako ako každý iný veriteľ uplatňujúci peňažný nárok, dôvodnosť tohto nároku do posledného centu preukázať. Zároveň súd vyjadruje počudovanie nad tým, že žalobcovi spôsobuje problémy preukázať odôvodnenosť uplatneného nároku, napriek poučeniu súdu aké listiny predložiť treba a ktoré má zároveň výhradne k dispozícii iba žalobca.

Ďalšie vyzývanie a „nútenie“ banky, aby svoj nárok preukázala už možné nebolo, pretože by predstavovalo porušenie rovnosti účastníkov konania.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods.1 O.s.p. tak, že neúspešný žalobca na ich náhradu právo nemá, a úspešná žalovaná náhradu trov konania nežiadala.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v 3 vyhotoveniach na Okresný súd Prešov, pričom odvolanie musí mať náležitosti uvedené v ust. § 205 ods. 1 a 2 O. s. p..

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.